

Ἡ φιλία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Νὰ μὴν εἶσαι γρήγορος στὴ σύναψη φιλίας· ὅταν ὅμως συνάψης δεσμό, νὰ τὸν διατηρῆς ἄλυτο μὲ κάθε τρόπο, σηκώνοντας ὅλο τὸ βάρος τοῦ συνανθρώπου, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι δὲν ἐπιφέρει κίνδυνο στὴν ψυχὴ. Διότι οἱ διαστάσεις πρὸς τοὺς φίλους ἐκφαυλίζουν ὅλη τὴν προαίρεσι τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποβάλλουν ὄχι μόνο τὸν ὑπαίτιο ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναίτιο στὴν ἴδια ὑπόνοια.

Φίλους νὰ κάμης ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διατηροῦν παντοτινὰ ἄδολη τὴν φιλία πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ μήτε ὅταν εὐημεροῦσαν τοὺς ἐφθόνησαν μήτε ὅταν δυστυχοῦσαν τοὺς παραμέλησαν.

Πράγματι πολλοὶ ἐβοήθησαν κι ἐπόνεσαν τοὺς φίλους ὅταν βρίσκονταν σὲ δυστυχία, ἀλλὰ ὅταν ἦσαν εὐτυχεῖς δὲν βάσταξαν τὴν εὐημερία τους· ἔτσι αὐτοὺς ποὺ δὲν τοὺς ἤλεγξε ὁ καιρὸς τῆς συμπαθείας, τοὺς ἐξεσκέπασε τὸ πάθος τοῦ φθόνου. Ν' ἀποκτᾶς λοιπὸν φίλους ὄχι τοὺς φαύλους ἀλλὰ τοὺς ἀρίστους· διότι τὰ ἦθη τῶν φίλων κρίνονται συνήθως ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν φιλουμένων. Διὰ τῶν ἐντίμων φίλων εὐκόλα ἐπαναφέρεται κανεὶς καὶ ὅταν παραπέση, οἱ φαῦλοι ὅμως φθείρουν καὶ τὴν ὑπάρχουσα καλοκαγαθία· οἱ πρῶτοι καλύπτοντας οἱ ἴδιοι τὴν

ἔλλειψι τῶν φίλων στήν ἀρετὴ τὴν κάμουν νὰ φαίνεται ἀνελλιπής, ἐνῶ ἡ συναναστροφή μὲ τοὺς φαύλους καθιστὰ νόθο καὶ ὅ,τι ὑπόλοιπο ἀρετῆς ὑπάρχει.

Νὰ μὴ ζητᾶς ν' ἀκούης τὰ εὐχάριστα ἀπὸ τοὺς φίλους, ἀλλὰ μάλλον τὰ ἀληθινά. Διότι, ἂν δὲν πρέπει νὰ πιστεύσουμε στοὺς ἐχθροὺς ἀκόμη καὶ ὅταν λέγουν τὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τοὺς φίλους δὲν ἔχει φθαρεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ ζητοῦν κι ἐκεῖνοι νὰ λέγωνται τὰ εὐχάριστα, ἀπὸ ποῦ ἄλλοῦ θὰ προέλθῃ γιὰ μᾶς ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας καὶ ἡ διόρθωσις τῶν τυχόν ἀνοσιῶν λόγων καὶ πράξεων μας; Γι' αὐτὸ νὰ θεωρῆς σπουδαῖο πρᾶγμα τὸ νὰ διαφέρουν οἱ φίλοι τῶν κολάκων.

Οἱ μὲν κόλακες, ἐπαινῶντας σε κατὰ πρόσωπο, καὶ σένα τὸν ἴδιο δὲν ἀφήνουν νὰ ἔρθῃς σὲ συναίσθησι τῶν σφαλμάτων ποὺ φυσικὰ διαπράττεις, ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερα τὰ καθιστοῦν μὲ τὶς διαβολὰς πρὸς τοὺς ἄλλους· οἱ φίλοι ὅμως μὲ τὸν φιλικὸ ἔλεγχον καὶ σένα τὸν ἴδιο ἐνισχύουν περισσότερο, ὥστε ν' ἀντιληφθῆς τὴν παρανομία, καί, ἂν χρειασθῆ νὰ λεχθῆ κάτι καὶ πρὸς τοὺς ἔξω, τότε ἀντὶ κατηγορίας βρίσκουν ἀπολογία γιὰ τὴν πράξη.

Ὅσο λοιπὸν διαφέρει ἡ ἄσκησις τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τὴν προκοπὴν στήν κακία καὶ τὸ νὰ διαλύῃ κανεὶς τὶς διαβολὰς ἀπὸ τὸ νὰ διαβάλλῃ στοὺς ὑπηκόους, τόσο πρέπει καὶ σὺ νὰ προτιμᾶς τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς κόλακες.

Ὅσα ἀπὸ τὰ μυστικὰ αὐξάνουν τὴν ἀρετὴ σου, νὰ τὰ γνωστοποιῆς στοὺς φίλους· ὅσα ὅμως ἐκφραρίζουν τὴ γνῶσις, αὐτὰ οὔτε ὁ ἴδιος νὰ τὰ ἐκτελῆς οὔτε στοὺς φίλους νὰ τὰ διαβιβάζῃς. Αὐτὸ εἶναι ἄριστο καὶ χωρὶς ἄλλη αἰτιολογία· πλὴν ὅμως, ὅταν ἡ φιλία, ὅπως συχνὰ συμβαίνει στὰ ἀνθρώπινα, μεταστραφῆ σὲ κορεσμό, τότε γίνεται περισσότερο ἀντιληπτὴ ἢ χρησιμότης τῆς παραινέσεως.

Πράγματι, τὸ φαῦλο μυστικὸ, καὶ μάλιστα αὐτὸ ποὺ ὑπεισέρχεται στοὺς λογισμοὺς τοῦ συμμεριζομένου καὶ τοὺς διασεῖει, ἀπομακρύνει γρήγορα καὶ χωρὶς καθυστέρησι ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀποβλέψῃ πρὸς τὴν ἐπιστροφή· καὶ ὅταν δημοσιοποιηθῆ θὰ σοῦ προκαλέσῃ βαρεῖα βλάβη καὶ θὰ σὲ διαθέσῃ δυσμενῶς πρὸς αὐτὸν ποὺ τὸ διέδωκε. Τὸ χρηστὸ ὅμως μυστικὸ καὶ τὸν συμμεριζόμενον θὰ συγκρατήσῃ ἀπὸ τὴν διάσπασιν τῆς φιλίας, ἐκβιάζοντάς τον μ' ἓνα δυνατὸ δεσμό, τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰσερχόμενον στὸ νοῦ του θὰ τὸν καλέσῃ σ' ἔπαινον τῆς σπουδαίας σου γνώμης, ἀλλὰ ὅπωςδήποτε καὶ σένα, ἂν παραφέρθηκες σὲ κάτι, θὰ σὲ πείσῃ, βλέποντας αὐτά, νὰ ἀναλάβῃς χωρὶς δυσαρέσκεια πάλιν τὴν πρὸς αὐτὸν συναναστροφήν καὶ φιλικὴν σχέσιν.

Πάντοτε λοιπὸν νὰ λές καλά λόγια γιὰ τοὺς φίλους, καὶ μάλιστα τοὺς ἀπόντας ἐνώπιον τῶν παρόντων ἔτσι μπορεῖ καὶ τὸ κακὸ τῆς κολακείας ν' ἀποφύγῃ, μὴ ἐπιτρέποντας νὰ φανῆ στὴ συμπεριφορὰ σου οὔτε ἵχνος τῆς, καὶ στοὺς φίλους θὰ

παρουσιασθῆς εὐάρεστος ἀφοῦ διεβεβαίωσες τοὺς παρόντες ὅτι εἶσαι τέτοιας διαθέσεως, ὅπως ἐφάνηκες σ' αὐτοὺς μετὰ λόγια σου περὶ τῶν ἀπόντων.'

Πηγή: agiazoni.gr